

Sygn. akt II K 505/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Jakub Wąwoźny

Protokolant – Agnieszka Kuc

przy udziale Prokuratora Witolda Preis

po rozpoznaniu w dniu roku 26.03.2018 r.

sprawy: ***M. M. (1)***, syna J. i B. zd. (...), urodzonego (...) w B.,

oskarżonego o to, że

I. 12 listopada 2017 roku w miejscowości P. kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...)VI nie zatrzymał się do kontroli kontynuując jazdę, pomimo wydanego przez funkcjonariusza Policji polecenia zatrzymania się przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych,

Tj. o czyn z art. 178b kk

II. 12 listopada 2017 r. około godz. 19:10 w miejscowości P. kierował samochodem marki F. (...) o nr rej. (...)VI będąc w stanie nietrzeźwości – I badanie z wynikiem nie mniej niż 1,61, II badanie z wynikiem 1,47 promila alkoholu we krwi będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w B. (...) z dnia 29.08.2016 r. sygn. akt XI K (...) za czyn z art. 178a § 1 kk oraz wbrew orzeczonemu w/w wyrokiem zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres trzech lat obowiązującego od dnia 11.04.2016 r. do 11.04.2019 r.

Tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego ***M. M. (1)*** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w akcie oskarżenia w punkcie I, to jest występku z art. 178b kk i za to na podstawie art. 178b kk wymierza mu karę 3/trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42§1a pkt 1 kk wymierza oskarżonemu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4/czterech/ lat;

III. uznaje oskarżonego ***M. M. (1)*** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w akcie oskarżenia w punkcie II, to jest występku z art. 178a§1i §4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 5/pięciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 42§3 kk wymierza oskarżonemu środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;

V. na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk w miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu karę łączną 6/sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 kk i art. 90§2 kk w miejsce orzeczonych zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych wymierza oskarżonemu środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;

VII. na podstawie art. 43a§2 kk wymierza oskarżonemu świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VIII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa(Sądu Rejonowego w Chełmnie) kwotę 120(stu dwudziestu) zł tytułem opłaty oraz obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 327,10(trzysta dwadzieścia siedem 10/100) zł.

Sygn. akt. II K 505/17

UZASADNIENIE

W dniu 12 listopada 2017r. M. M. (1) prowadził na drodze publicznej w miejscowości P. samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...). Około godziny 19.10 funkcjonariusz policji w osobie A. S. podjął próbę zatrzymania pojazdu kierowanego przez oskarżonego, dając sygnał do zatrzymania latarką z czerwoną nakładką. M. M. (1) zignorował dany mu sygnał, ominął policjantkę i zaczął jechać w kierunku, z którego przyjechał. Następnie funkcjonariusze policji podjęli próbę zatrzymania oskarżonego przy użyciu sygnałów dźwiękowych i błyskowych, na które ten nie reagował. Po przejechaniu około 500 metrów oskarżony został zatrzymany przez policjantów.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. M. – k. 11, 41-42, 44-45, 70-71

Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu z ust M. M. (1) i oświadczenie kierującego, że uciekał z powodu orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów i wypicia alkoholu, udano się z oskarżonym do Zespołu (...) w C. celem pobrania krwi oraz moczu do badania na zawartość alkoholu oraz środków odurzających. Wynik badania biochemicznego na zawartość środków odurzających okazał się ujemny. Wyniki badania na zawartość alkoholu we krwi wykazały: próbka (...) - (...) zabezpieczona o godz. 20:55 – 1,61%, próbka (...) - (...) zabezpieczona o godz. 21:35 – 1,57 %, próbka (...) - (...) zabezpieczona o godz. 22:10 – 1,47 %.

dowód: wynik badania biochemicznego – k. 6, wyniki badania krwi – k. 32, 35, 38

Oskarżony był uprzednio skazany wyrokiem sądu Rejonowego w B. (...) z dnia 29 sierpnia 2016r. w sprawie XI K (...) za czyn z art. 178 a § 1 kk, za który wymierzono mu karę 50 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 20 zł. i orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

dowód: odpis wyroku SR w B. (...) w sprawie XI K (...) – k. 21

Oskarżony ma 44 lata, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. Posiada wykształcenie średnie, nie ma nikogo na utrzymaniu. Jest nauczycielem języka angielskiego, utrzymuje się z tłumaczeń.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 11, 41-42, 44-45, 70-71

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wyjaśnił, że w dniu 12 listopada 2017r. w godzinach od 14:00 do 18:00 wypił sześć piw o pojemności 0,5 litra, oraz, że pomimo tego wsiadł za kierownicę samochodu osobowego bez konkretnego celu. M. M. (1) wskazał, że nie reagował na polecenie zatrzymania przez policję, ponieważ zdawał sobie sprawę z tego, że ma zakaz prowadzenia pojazdów i jest w stanie nietrzeźwości. Oskarżony do protokołu przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie mu za czyn 1 aktu oskarżenia – kary 3 miesięcy pozbawienia wolności, zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, za czyn 2 aktu oskarżenia – kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000

zł, kary łącznej – 10 miesięcy pozbawienia wolności, dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów i świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000 zł.

Wnioskiem z dnia 5 lutego 2018r. oskarżony cofnął zgodę na wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy powołując się na zbytnią dolegliwość zaproponowanej kary i środków karnych, wskazując, że bezwzględna kara pozbawienia wolności zrodzi dla niego i jego rodziców zbyt ciężkie skutki w postaci pozbawienia ich niezbędnej opieki ze strony oskarżonego, zaś wnioskowana wysokość świadczenia nie jest adekwatna do jego sytuacji materialnej.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd podzielił kwalifikację prawną czynów zarzucanych oskarżonemu, zaproponowaną przez oskarżyciela, albowiem działania oskarżonego, odpowiadają wprost dyspozycjom wskazanych w akcie oskarżenia przepisów.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który w pełni przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, bowiem były one zgodne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów. Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony. Kluczowe znaczenie dla poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych miały badania krwi ustalające zawartość alkoholu we krwi oskarżonego w chwili zdarzenia.

Zgromadzony i oceniony materiał dowodowy dał Sądowi podstawę do przyjęcia, że oskarżony winien jest popełnienia zarzucanych mu czynów.

Sąd wymierzył oskarżonemu za czyn opisany w punkcie I aktu oskarżenia, na podstawie art. 178b kk karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 42 § 1 a pkt 1 kk wymierzył mu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat. Za czyn opisany w punkcie II aktu oskarżenia Sąd – na mocy art. 178 a § 4 kk wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 42 § 3 kk Sąd wymierzył M. M. (1) środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Sąd na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na mocy art. 85 kk i art. 90 § 2 kk w miejsce orzeczonych zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd wymierzył oskarżonemu dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Na podstawie art. 43 a § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 zł, obciążając oskarżonego opłatą i wydatkami poniesionymi w sprawie.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę kierował się dyrektywami wymiaru kary wymienionymi w art. 53 kk. i wziął pod uwagę jego postawę i właściwości osobiste, jak też to, że w przypadku czynu zarzucanego w punkcie II aktu oskarżenia, stężenie alkoholu przekraczało dopuszczalną normę około trzykrotnie. Oskarżony poruszał się ruchliwą drogą, stwarzał, więc realne zagrożenie w ruchu drogowym. Ponadto miał on świadomość, że znajduje się pod wpływem alkoholu i z pełną premedytacją nie dostosował się do polecenia zatrzymania przez funkcjonariuszy policji. Powyższe należy do okoliczności obciążających oskarżonego. Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, Sąd miał na uwadze, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyraził skruchę. Sąd wymierzył, więc oskarżonemu kary jednostkowe z dolnej granicy ich ustawowego zagrożenia. Orzeczone kary w opinii Sądu są adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonego i do stopnia społecznej szkodliwości czynu, który to stopień jest bardzo wysoki. Kary w takim wymiarze mają wychowawczo oddziaływać na sprawcę, odstraszać go od popełnienia przez niego czynu karalnego w przyszłości. Ponadto kary mają za zadanie kształtować społeczną świadomość społeczeństwa. Wobec nagminności tego rodzaju przestępstw w skali całego kraju uwzględniają też prewencję ogólną. W opinii Sądu tak wymierzone kary i środki karne stanowią jedyną właściwą represję, proporcjonalną do zarzucanych oskarżonemu czynów i postawy sprawcy, dając jednocześnie przekonanie, że oskarżony nie naruszy już w przyszłości norm prawnych.

Skazany dopuścił się czynów o wysokiej społecznej szkodliwości, skierowanych nie tylko przeciwko sobie ale też innym uczestnikom ruchu drogowego oraz lekceważąc prawomocne orzeczenie Sądu. Tym samym nie można było

uznać, że z uwagi na podeszły wiek rodziców skazanego, jego pozbawienie wolności przyniesie dla nich zbyt ciężkie skutki. Odpowiedzialność karna jest zindywidualizowana, co do osoby sprawcy i okoliczności popełnionych przez niego przestępstw.

Fakty ujawnione w przedmiotowej sprawie nie dały Sądowi podstaw do przyjęcia, że inny rodzaj kary czy kara nieizolacyjna w postaci pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania odniesie swój cel w zakresie pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Okoliczności zdarzenia świadczą w ocenie Sądu o wysokim stopniu społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu czynów.

M. M. (1) dopuścił się przypisanych mu czynów z winy umyślnej. Wiedział, bowiem, iż kierowanie pojazdem mechanicznym po drodze publicznej jest zabronione (gdyż uprzednio był karany sądownie za takie zachowanie).

Z wyjaśnień oskarżonego wynikało, że zdecydował się on na prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości i ignorowanie polecenia zatrzymania pojazdu przez policjanta z pełną świadomością konsekwencji popełnionych czynów. M. M. (1) nie zatrzymał się do kontroli zdając sobie sprawę ze stanu nietrzeźwości i zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Oskarżony zlekceważył fakt, że zagraża bezpieczeństwu innych uczestników ruchu drogowego. Jest oczywistym, że zachowanie oskarżonego mogło w efekcie doprowadzić do poważnych konsekwencji w postaci wypadku drogowego.

Oskarżony zakończył spożywanie alkoholu w postaci sześciu półlitrowych piw około godziny 18:00, a następnie wsiadł za kierownicę samochodu osobowego, będąc uprzednio skazanym za przestępstwo podobne. M. M. (1) wykazał się tym samym wyjątkową zuchwałością wobec orzeczeń Sądu i lekceważeniem porządku prawnego. Wyjaśnienia oskarżonego, że zasiadł za kierownicą pojazdu pod wpływem impulsu i za sprawą wypitego alkoholu, nie pozwalają sądowi uwzględnić tej okoliczności inaczej.

Wyrażona przez oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem skrucha znalazła odbicie w orzeczonych przez Sąd karach, oscylujących zdecydowanie bliżej ich dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Wymiar kary łącznej orzeczony został przez Sąd z zastosowaniem zasady częściowej absorpcji. Orzekając wymiar kary łącznej na uwadze mieć należało, że orzeczenie kary łącznej nie jest sposobem na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw, nie ma służyć ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa co do zasady powinno skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, albowiem stanowi negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną. Niemniej jednak uwzględniając tożsamość czasową popełnionych czynów - sąd uznał, że zachodzą przesłanki do odstąpienia od kumulacji kar i zastosował zasadę częściowej absorpcji.

Zdaniem Sądu w świetle okoliczności zdarzenia i faktów podanych przez oskarżonego, brak jest podstaw do przyjęcia, że dla zapewnienia celów kary wystarczającym byłoby zastosowanie instytucji warunkowego jej zawieszenia na mocy art. 69 kk. Oskarżony jest osobą karaną w przeszłości za przestępstwo podobne z art. 178 a § 1 kk, okoliczność, że przyznał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów nie mogła zaważyć na pozytywnej prognozie kryminologicznej skazanego, a wpłynęła jedynie na niższy niż możliwy w okolicznościach tej sprawy – wymiar kary pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 42 § 3 kk orzeczenie przez Sąd środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym było obligatoryjne. Jednocześnie Sąd nie dostrzegł w sprawie wyjątkowego wypadku, uzasadnionego szczególnymi okolicznościami, jaki mógłby spowodować odstąpienie od tej zasady. Okoliczności podane w trakcie postępowania sądowego wskazujące, że oskarżony jest opiekunem starszych rodziców, których musi wozić do lekarza czy na zakupy, zdaniem sądu nie stanowią przesłanki pozwalającej na inny niż orzeczony wymiar tego środka karnego. Sąd podziela przy tym stanowisko prezentowane w doktrynie, że: „O odstąpieniu od orzeczenia środka dożywotnio może przesądzać m.in. przyczynienie się do zdarzenia innych osób,

brak wcześniejszej karalności za wykroczenia drogowe, nieumyślność naruszenia reguł ostrożności w sytuacji braku związku pomiędzy stanem nietrzeźwości (odurzenia) a zdarzeniem” (W. Wróbel, A. Zoll, Komentarz do art. 1-51 Kodeksu karnego, dostępny w programie prawniczym Lex).

Poruszenie się oskarżonego ruchliwą drogą, mając pełną świadomość stanu nietrzeźwości, naruszenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i nie reagując na polecenia zatrzymania przez policję nie pozwalają na ustalenie, że wiek rodziców oskarżonego i jego postawa po popełnieniu przestępstwa dają podstawy do niestosowania dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Stosując przepisy o karze łącznej, Sąd zobowiązany był zgodnie z art. 90 § 2 kk orzec dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów.

Również orzeczenie świadczenia pieniężnego w wysokości co najmniej 10 000 złotych w przedmiotowej sprawie było obligatoryjne (art. 43a§2 k.k.).

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara oraz środki karne przyczynią się również do kształtowania w społeczeństwie, a w szczególności w najbliższym otoczeniu oskarżonego, świadomości, że sprawcy tego typu przestępstw są sprawiedliwie karani w granicach winy, zaś naruszenie zakazu prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości pociąga za sobą nieuchronne konsekwencje prawnokarne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. po uwzględnieniu sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę sądową w wysokości 120,- zł oraz obciążył wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 327,10 zł.

SSR- J. W.